

Kunnskapsdepartement
Pb 8119 Dep

0032 Oslo

Deres dato:
27.09.2007

Deres referanse:
200704507

Vår referanse:
2007/923

Vår dato:
23.11.2007

HØRING - REVIDERT REGLEMENT OM FORVALTNING AV EKSTERNT FINANSIERT VIRKSOMHET

Vi viser til høringsbrev datert 27. september 2007, referanse 200704507 og har følgende merknader:

Generelt

Departementet har valgt å regulere virkeområdet for forskriften både gjennom forskriften i seg selv og en tilhørende veileder. Vi ser at dette kan være hensiktsmessig når det gjelder komplekse virkeområder, men vi er spørrende til om veilederen har en optimal utforming slik den nå fremstår. Den er svært omfattende, detaljert og ordrik. Departementet er opptatt av å understreke styrets ansvar innen forskriftens virkeområde. Slik veilederen er utformet, er den tilgjengelig for personell som til daglig arbeider med de aktuelle problemstillingene, men krevende for andre å sette seg inn i. Vi antar imidlertid at veilederen i motsetning til forskriften mer jevnlig bør kunne justeres og forbedres uten for omstendelige prosedyrer.

Vedr. utkast til reglement

NHH er generelt positiv til utkastet og mener at dette vil danne et godt rammeverk for videre utvikling av bidrags- og oppdragsfinansiert virksomhet ved institusjonene. Vi ser at forhold høyskolen tidligere har påpekt er tatt hensyn til i utformingen av selve reglementet.

Vedr. utkast til veileder

Som nevnt ovenfor ser vi at det kan være hensiktsmessig å ha en veileder til reglementet. I tillegg til den generelle kommentaren til veilederen innledningsvis har vi en del merknader til noen konkrete forhold i utkastet.

En veileder bør først og fremst være et hjelpemiddel i den praktiske bruk av reglementet. Veilederen bør derfor ikke inneholde formuleringer som kan skape misforståelser om hva som ligger i selve reglementet.

Vedr. veilederens pkt. 2.1.b

Første del av dette punktet lyder slik:

Valg av intern versus ekstern organisering bør begrunnes i hensynet til å øke institusjonens faglige utbytte eller gi bedre vern av institusjonens faglige uavhengighet. Institusjonen må gjøre en nøye vurdering av faglig tilhørighet, økonomi og mulige fremtidige forpliktelser før institusjonen tar standpunkt til hvordan BOV skal organiseres.

Institusjonen skal altså beslutte organisasjonsløsning for BOV-tiltak etter å ha vurdert nøye forskjellige faglige og andre hensyn. Dette er NHH enig i.

Imidlertid fortsetter pkt. 2.1.b slik:

Utgangspunktet bør være å organisere slik virksomhet internt ved institusjonen.

Et så bastant utsagn om hvordan BOV bør organiseres samsvarer dårlig med den foregående del av pkt. 2.1.b som bygger på at det skal skje en nøye vurdering. Setningen bør derfor utgå. Den bør i hvert fall ikke stå slik i denne konteksten. Setningen samsvarer også dårlig med formuleringen i selve reglementet, se reglementets pkt 2.1.b.

I pkt. 2.1.b heter det videre:

Eventuelt samarbeid om BOV med allerede eksisterende eksterne aktører, enten regulert av samarbeidsavtale alene eller gjennom både samarbeidsavtale og erverv av aksjer, bør bare vurderes etter at intern organisering er funnet uhensiktsmessig.

Ved valg av organisasjonsløsning for BOV-tiltak sammen med eksisterende aktører, vil man måtte ta hensyn til historiske forhold. Eksisterende ordninger som gjennom en årrekke har vist seg hensiktsmessige og fortsatt er det, må kunne videreføres, selv om man kanskje ville ha vurdert en annen løsning dersom man skulle bygge opp noe nytt i dag. Som eksempel vil vi her trekke frem NHHs engasjement innen anvendt forskning i samarbeid med SNF, som er en veletablert institusjon innen instituttsektoren. Flere departementer og høyskolen selv stod i sin tid bak etableringen av denne institusjonen. Veilederens hovedbudskap er intern organisering av BOV. Dette kan for så vidt være greit når det gjelder nyetableringer eller helt nye samarbeidsrelasjoner, men veilederen virker for bastant når det gjelder eksisterende organisasjons- og samarbeidsløsninger som har fungert i lang tid og som er etablert under til dels andre premisser enn de som gjelder i dag. Vi mener derfor at denne del av pkt. 2.1.b bør sløyfes. Den må i hvert fall omarbeides.

I siste del av pkt. 2.1 heter det:

Organiseringen av institusjonens virksomhet bør for øvrig ses i sammenheng med at randsonaktivitet ikke gir uttelling i finansieringssystemet.

Norges Handelshøyskole har tradisjonelt samarbeidet tett med organisasjoner i sin randson. I den senere tid er det gjort et betydelig arbeid for å utvikle dette samarbeidet, slik at det på en bedre og tydeligere måte styrker våre fagmiljøer både forskningsmessig og ressursmessig. Dette er i tråd med Stortingsmelding nr. 20 hvor det fremgår at det er ønskelig med et styrket samarbeid mellom UoH sektoren og instituttsektoren:

”Regjeringen ønsker mer samarbeid og bedre samspill mellom instituttsektoren og universitets- og høyskolesektoren. Dette vil gi mer robuste og kvalitativt bedre forskningsmiljøer i begge sektorer, som kan opptre med større faglig tyngde internasjonalt. Regjeringen støtter derfor den utviklingen som er i gang med sikte på samordning av oppdragsforskningen i universitets- og høyskolesektoren og forskningen i instituttsektoren både på nasjonalt og regionalt nivå, og vil legge til rette for at denne utviklingen kan fortsette. Regjeringen vil også legge forholdene til rette for at det gode samarbeidet om undervisning og veiledning kan fortsette og utvikles videre” (Stortingsmelding nr. 20 pkt. 10.7.3).

Slik vi ser det er det uheldig at det foreslåtte regelverket, uten nærmere begrunnelser, fastslår at randsonaktivitet ikke gir uttelling i finansieringssystemet. Det ville være synd om mangel på økonomiske incentiver hindrer eller vanskeliggjør videreutvikling av faglig samarbeid med randsonen. Det ser ut til at dette forslag til regelverket tar utgangspunkt i å begrense nyetableringer i randsonen og at

ønsket samarbeid mellom UoH sektor og etablert randsone utilsiktet kan bli skadelidende. NHH er av den oppfatning at uttelling i finansieringssystemet bør baseres på hvor aktiviteten utføres uavhengig om kontraktspartner er UoH sektor eller randsone. Dette blir særlig viktig når det etter hvert også innføres en resultatbasert finansieringsmodell for instituttsektoren med samme komponenter som for UoH sektoren.

Praktiske forhold

Det vil medføre en del merarbeid for institusjonene å få utarbeidet og implementert rutiner som fullt ut er i tråd med det nye reglementet. Ikke alle institusjoner i sektoren har tilgjengelig gode prosjektstyringsverktøy for intern håndtering av bidragsprosjekter. Tidspunkt for iverksettelse bør derfor vurderes nøye.

Med vennlig hilsen

Ragnar Fagereng
Adm. direktør

Kurt Petersen
Ass.direktør